



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Theologia Moralis**

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

**Busenbaum, Hermann**

**Coloniae Agrippinae, 1713**

Q. 146. Quomodo in peccatis contra 7. & 10. præceptum.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-42624**

§. 60. Si duo mares ex affectu ad eundem 1082  
 sexum permisceant corpora, *Grassius* putat non  
 ideo fore sodomiam, dummodo semen non ef-  
 fundant in vas præposterum, ideoque sufficere,  
 si dicant se exercuisse mollitiem: Sed oppositum  
 est tenendum, quamvis enim non sit principalis  
 illa sodomia, in quam feruntur speciales pœnæ  
 Ecclesiasticæ, rectè tamen docet *Tamb.* l. 7. c. 7.  
 §. 2. esse sodomiam, non enim est sola mollities,  
 cum hæc tendat ad explendam libidinem sine  
 speciali affectu ad indebitum sexum, ergo est  
 sodomia, qualem etiam fœminæ exercere pos-  
 sunt, licet nequeant seminare in vas præposte-  
 rum. Dicendum etiam est cum *Grass.* *Az. Silv.*  
 contra *Dianam* p. 3. t. 4. R. 101., si duo mares  
 cognati committant sodomiam, contrahi et-  
 iam speciem incestus, quia est contra reveren-  
 tiam conjunctis debitam.

§. 61. In bestialitate explicari debet, an facta 1083  
 sit cum bestia mare vel fœmella: & si cum fœ-  
 mella, an in vase naturali, an in præpostero,  
 sunt enim diversæ deordinationes, uti probat  
*Mendo* d. 5. q. 25. Non est tamen opus dicere,  
 cum qua specie animalis, quia manet eadem  
 malitia, sive fiat cum cane sive cum ove, *Mendo*  
 n. 196. *Tamb.* §. 5.

§. 62. Quamvis coitus cum dæmone haben- 1084  
 te formam hominis reducatur ad bestialita-  
 tem, quia detorquetur affectus ad non homi-  
 nem, tamen exprimi debet fuisse cum dæmone,  
 quia simul est speciale peccatum contra virtu-  
 tem Religionis habere commercium cum ma-  
 ximo Dei & hominum hoste, *Tamb.* supra.

Q 146. Quomodo distinguenda sit species in pecca- 1085  
 tis contra septimum & decimum præceptum. R. §. 1.

Q 93

Qui

§. 6

Qui heri equum, hodie pecuniam, cras vestes furatur, satisfacit dicendo, ter furatus sum rem gravem, quia equus, pecunia, vestes sunt moraliter ejusdem speciei, cum mensurentur eadem pecuniâ & inter se commutentur.

1086 §. 2. Furtum non mutat speciem ex hoc, quod fiat à Judice vel gerente Magistratum, quamvis sit major indecentia, quod fiat ab eo, qui alios deberet coërcere, *Tamb. Dian. p. I. t. 7. R. 36.* contra utrumque *Medinam.* Potest tamen Princeps vel Magistratus peccare, non tantum contra charitatem, sed etiam contra justitiam, si aliorum furta non impediat, ad quod etiam ex justitia tenetur.

1087 §. 3. Rapina specie differt à furto, quamvis enim objectum utriusque sit idem, tamen modus, quo illud attingunt, est notabiliter diversus, nam in rapina & non in furto, fit vis etiam personæ. Unde si homini videnti eripias rem suam & absurras, nullam vim inferendo illius personæ, non erit rapina, sed furtum.

1088 §. 4. Furtum per usuram vel alium dolosum contractum est ejusdem speciei cum furtis aliis, hinc sufficit in Confessione dicere, toties furatus sum, tacendo de modo auferendi.

1089 §. 5. Furto additur sacrilegium, si quis furatur rem sacram, uti calicem consecratum, quamvis è loco non sacro; aut rem profanam in loco sacro positam pro securitate vel per modum pignoris, depositi, mutui, commodati, ita ut locus sacer debeat pro eo respondere. Per locum autem sacrum hic intelligitur Ecclesia consecrata aut benedicta, etiamsi sit violata, polluta, interdicta, non tamen intelligitur Monasterium, Claustrum, vel domus Reli-

giofo-

gioforum, uti cum aliis *Dicast.* d. 9. num. 668.

§. 6. Si quis in Ecclesia furètur crumenam 1090  
divitis aut aliquid aliud non sacrum, nec ullo  
modo pertinens aut commendatum Ecclesiæ,  
adhuc dicunt *Suar. Vasq. Laym. Rebell. Bonac. Re-*  
*gin. Bonaspei* De act. hum. d. 5. n. 77. esse sacrile-  
gium, quia *Joannes* Papa VIII. Cap. *Quisquis in-*  
*ventus* 17. q. 4. dicit sacrilegium committi au-  
ferendo sacrum de sacro, vel non sacrum de  
sacro, vel sacrum de non sacro: Oppositum  
tamen velut probabile tenent *Az. Henriq. Less.*  
*Cón. Lugo, Dian. R.* 27., qui per auferre de loco  
sacro intelligunt aliquid pertinens, aut de quo  
debeat respondere locus sacer: *Oviedo* De pecc.  
contr. 5. n. 31. refert utramque sententiam &  
nihil determinat: *Dicast.* à n. 664. agnoscit pa-  
rem ferè in utraque sententia probabilitatem,  
attamen magis inclinatur in primam.

§. 7. Si quis ideo eat ad Confessionem, ut 1091  
possit Confessario furari rem levem, *Corduba,*  
*Sa, Rebell. Fagund. Lugo, Dicast.* n. 667. dicunt,  
quamvis sit leve in ratione furti, attamen esse  
grave in ratione sacrilegii, quia videtur cedere  
in gravem irreverentiam Sacramenti, sed ratio  
occurrit in oppositum, quia si quis confiteatur  
ex vana gloria, aut si in Confessione mentiatur  
in re levi non pertinente ad materiam necessa-  
riam Confessionis, dummodo de aliis peccatis  
doleat & non reddat Sacramentum irritum,  
non peccat mortaliter, uti dicitur num. 1177.  
idem autem videtur esse de nostro casu, uti  
rectè *Aversa* q. 10. s. 11. §. *Addit.* Et saltem si  
Confessio sit occasio furti, non est mortale, uti  
fatentur citati Authores contra *Fagund.*

§. 8. Non est sacrilegium furari rem Parochi 1092

Q 9 4

vel

vel Sacerdotis possidentis illam suo & non Ecclesie nomine, quam vis haberet titulo Ecclesiastico, v. g. ex redditibus Beneficii vel propter Baptismum infanti collatum, talia enim habent se uti res profanae, cum nec in se sint sacrae, nec ideo violetur aliquis locus sacer, vel aliqua persona, aut immunitas Ecclesiastica, *Dian. R. 27. Tamb. De conf. l. 2. c. 8.*

1093 §. 9. Si quis rem sacram & è loco sacro furetur, *Vasq. Fagund. & alii cum Dian.* dicunt manere unum specie sacrilegium, quia & rei & loci sacri violatio soli Religioni opponitur: E contra *Lugo d. 16. n. 471. Oviedo n. 302. Dicast. nu. 663. Bonaspei n. 82.* probabilius dicunt esse duo specie sacrilegia in Confessione distinguenda, unum contra immunitatem loci sacri, alterum contra sanctitatem rei sacrae, sicuti sunt duo specie sacrilegia, si Clericus occidatur in loco sacro.

1094 §. 10. *Less. De just. l. 2. c. 45. dub. 3.* putat furtum vel usum profanum rei per votum Deo promissae esse sacrilegium, sed probabilius contradicunt *Laym. & Oviedo n. 34.* usque dum res sit tradita & dicata ad sacrum usum, sicuti enim qui vovit intrare Religionem vel suscipere Sacerdotium, non ideo est sacrilegus, si peccet contra Castitatem, quia necdum est consecratus Religioni, nec sacratus per Ordinem, ita & hic.

1095 Q. 147. *Quomodo distinguenda sit species in peccatis contra octavum praeceptum. &c. §. I.* Mendacium circa res fidei, v. g. si quis praescindendo à verbo Dei dicat Jobum habuisse quatuor filias, cum sciat habuisse tantum tres, per se loquendo, est veniale tantum, *Salas, Arr. De pecc. d. 21. f. 1. & alii apud Lugo De fide d. 14. f. 3.* qui